

визначення бази та періоду часу для предметного контролю стану системи й оцінювання ходу інноваційного процесу.

Таким чином, планування посідає головне місце в загальній системі управління інноваційною діяльністю підприємства. Планування інноваційної діяльності є ключовим елементом оптимального реагування на зовнішні зміни та забезпечення виживання в умовах високої конкуренції. Загалом же планування інноваційної діяльності підприємства – це досить творчий процес у діяльності вищого керівництва підприємства, що включає виконання ряду послідовних етапів. Таким чином, якісно проведене планування на підприємстві – запорука успішної інноваційної діяльності підприємства.

Список використаних джерел

1. Дармилова Ж.Д. Инновационный менеджмент: учеб. пос. / Ж.Д. Дармилова. – М.: Дашков и К, 2013. – 168 с.
2. Друкер П.Ф. Бизнес и инновации / П. Ф. Друкер. – М.: Вильямс, 2007. – 432 с.
3. Олексів І.Б. Вдосконалення системи планування інноваційно-активних підприємств з врахуванням інтересів груп впливу / І. Б. Олексів // Управління інноваційним процесом в Україні: проблеми, перспективи, ризику. – Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2010. – С. 335 – 336.

UDC 338:330

Chaikina A.O., PhD in Economics, Senior Lecturer
Poltava National Technical Yuri Kondratyuk University (Poltava, Ukraine)

RISK-MANAGEMENT IN SME'S AS THE BASE OF ECONOMIC ENTERPRISE CONTROL

In the 21st century, the global economy was dominated by large enterprises located in the market of origin near to their owners. This situation changed by implementing new economic forms and focusing on production chains in the following decades with a shift towards the establishment of smaller units. Structural changes led to small and medium-sized enterprises based on more flexibility, rising productivity, higher identification with the company. This was accompanied by rationalization, restructuring, and outsourcing. Entrepreneurship, small and medium-sized enterprises (SME's) is increasingly recognized as the main drivers of the Europe economic performance.

But every enterprise from the start of its creation and during its business activity always is under risk and threats influence. Stable functioning of the enterprise depends on how it will react to the appearance of risk and what tools it has to reduce its negative impact to a minimum.

Risk can be defined as the combination of the probability of an event and its consequences. In all types of undertaking, there is the potential for events and consequences that constitute opportunities for a benefit (upside) or threats to success (downside). In the safety field, it is generally recognized that consequences are only

negative and therefore the management of safety risk is focused on prevention and mitigation of harm enterprise's strategic management. It is the process whereby enterprises methodically address the risks attaching to their activities with the goal of achieving sustained benefit within each activity and across the portfolio of all activities. But at the same time, if we talk about Risk-Management, we should notice that it is increasingly recognized as being concerned with both positive and negative aspects of risk.

Systematic identification, analysis and assessment of risk and dealing with the results contribute significantly to the success of enterprises. However, poorly managed risks may have wide-ranging negative implications for the achievement of enterprise objectives.

Nowadays, there are many tools and techniques for identifying the risks that associated with SME's. We can name such techniques as brainstorming; examination of local or overseas experience with similar activities, including analysis of reports and audits; checklists; interviews and focus group discussions; scenario analyses; surveys and questionnaires; Work Breakdown Structure analysis [1]. Every enterprise can use any tool that will help to provide Risk-Management and to create Risk Action Plan (RAP). But for enterprise we recommend to use all of these approaches in complex, since then enterprise could build adequate Risk Action Plan.

Risk Action Plan developed and implemented to treat an identified risk. Risks and threats cannot be specified in detail however, some general suggestions can be provided. During the response identification and assessment process, it is often helpful to think about responses in terms of broad Risk-management strategies:

- risk prevention (including risk avoidance);
- impact mitigation;
- risk sharing;
- insurance;
- risk retention.

In practice, these categories overlap to some extent. Nevertheless, they provide a useful framework for thinking about how to deal with risks. These categories are in the nature of tactical responses. The enterprise should determine how it should be combined into its overall strategy, according to the extent to which it is prepared to accept or tolerate risk. Policy decisions such as this must be made at senior levels in the enterprise, not left to individual managers [2].

Risk-management is about making decisions that contribute to the achievement of an enterprise's objectives by applying it both at the individual activity level and in functional areas. It assists with decisions such as the reconciliation of science-based evidence and other factors; costs with benefits and expectations in investing limited public resources; and the governance and control structures needed to support due diligence, responsible risk-taking, innovation, and accountability. A typical decision support for risk and safety management at strategic, normative and operational level is provided in.

We could say that Risk-management of small and medium-sized enterprises can be considered as the impact on the facility management in which provides the widest range of risks coverage, preventive action, they reasonable consideration when

making management decisions and the degree of reduction effects identified risks to the minimum limits.

References

1. Project Risk Management Guidelines: Managing Risk in Large Projects and Complex Procurements by Dale F. Cooper, Stephen Grey, Geoffrey Raymond, Phil Walker // John Wiley & Sons Ltd, The Atrium, Southern Gate, Chichester, West Sussex PO19 8SQ, England, 2005. – 400 p.
2. Chapman C.B. and Ward S.J. (2002). Managing Project Risk and Uncertainty: A Constructively Simple Approach to Decision Making. Chichester, UK: John Wiley & Sons.

УДК 330.341.1

Швидка Ю.А., магістрант

*Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка
(м. Полтава, Україна)*

ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМИ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В умовах стрімкого розвитку світового господарства та зростаючих темпів виробництва інноваційна діяльність стає ключовим фактором успішного функціонування окремих підприємств та економіки країни в цілому. Активна інноваційна діяльність підприємств сприяють підвищенню конкурентоспроможності, залученню нових споживачів, виходу на нові ринки збуту та покращенню фінансових результатів.

Слід відмітити, що для більшості українських підприємств інноваційна діяльність не є стратегічним напрямом розвитку. Основні фактори, які негативно впливають на інноваційний розвиток підприємств поділяють на зовнішні та внутрішні.

Зовнішні фактори:

недостатній для підприємця обсяг доступної інформації про нові технології та програми на ринку;

низький рівень державної підтримки проведення НДДКР і впровадження інновацій;

недосконалість нормативно-правової системи регулювання та стимулювання інноваційної діяльності та ін.

Внутрішні фактори:

відсутність дієвої системи стимулювання інноваційної діяльності на підприємстві;

низький рівень інноваційної культури;

високий рівень ризику здійснення інноваційної діяльності та ін.

Глибшому розумінню сутності стимулювання сприятиме розгляд таких тісно пов'язаних категорій, як мотивування, потреби, інтереси, мотиви і стимули. Мотивування визначається як вид управлінської діяльності, який забезпечує процес спонукання себе та інших працівників до діяльності, що